

Dekret Konstytucyjny

z 14.01.2025 r.

o źródłach prawa w Krulestwie Multikont

Rozdział I

Charakterystyka aktów

Art. 1. 1. Niniejszy Dekret Konstytucyjny określa akty prawa powszechnie obowiązującego w Krulestwie Multikont i ich hierarchię, uzupełniając postanowienia Konstytucji Krulestwa z 01.01.2023 r.

2. Warunkiem obowiązywania aktów prawa powszechnie obowiązujących jest ich publikacja w Krulewskim Dzienniku Ustaw lub wskazanym w ustawie innym publikatorze.

Art. 2. Aktami powszechnie obowiązującymi są:

- 1) Konstytucja Krulestwa z 01.01.2023 r.,
- 2) dekrety konstytucyjne stanowione przez Krula,
- 3) ratyfikowane umowy międzynarodowe,
- 4) dekrety stanowione przez Krula,
- 5) ustawy stanowione przez Senat,
- 6) uchwały Senatu uchwalone na podstawie art. 86 ust. 2 Konstytucji Krulestwa, dalej uchwały Senatu,
- 7) dyrektywy wykonawcze członków Rady Lordów,
- 8) rozporządzenia Wielkiego Skarbnika,
- 9) akty prawa miejscowego.

Art. 3. 1. Konstytucja Krulestwa ma najwyższą moc powszechnie obowiązującą. Żaden akt prawa nie może być sprzeczny z przepisami Konstytucji.

2. Konstytucję stosuje się bezpośrednio, chyba że Konstytucja stanowi inaczej.

3. Konstytucja ma pierwszeństwo stosowania w przypadku rozbieżności z aktami niższej rangi.

Art. 4. 1. Dekrety konstytucyjne mają moc obowiązującą równą Konstytucji.

2. Dekrety konstytucyjne uzupełniają postanowienia Konstytucji, zmieniają je lub precyzują.

3. Dekrety konstytucyjne nie mogą ustanawiać praw sprzecznych z Konstytucją, za wyjątkiem dekretów konstytucyjnych zmieniających Konstytucję. Przepis zmieniający musi jednak precyzyjnie określać zakres zmiany i wskazywać zmieniany przepis konstytucyjny.

4. Dekrety konstytucyjne stosuje się przed aktami niższej rangi, jeżeli akty te posiadają przepisy sprzeczne z przepisami dekretu konstytucyjnego.

Art. 5. Ratyfikowane umowy międzynarodowe, ustawy, uchwały Senatu i dekrety mają równą moc obowiązywania.

Art. 6. 1. Ratyfikowana umowa międzynarodowa, po jej ogłoszeniu w Królewskim Dzienniku Ustaw, stanowi część krajowego porządku prawnego i jest bezpośrednio stosowana, chyba że jej stosowanie jest uzależnione od wydania dekretu lub ustawy.

2. Ustawa lub dekret nie mogą zawierać norm sprzecznych z ratyfikowaną umową międzynarodową.

Art. 7. 1. Dekrety i ustawy mają charakter samoistny.

2. Przepisy dekretów stosuje się przed przepisami ustaw, jeżeli zachodzi między nimi sprzeczność.

Art. 8. Dyrektywy wykonawcze i rozporządzenia są wydawane przez odpowiednie organy na podstawie upoważnienia wskazanego w dekreście lub ustawie.

Art. 9. 1. Uchwały i zarządzenia organów państwowych mają charakter wewnętrzny i obowiązują tylko jednostki organizacyjne podległe tym organom.

2. Uchwały i zarządzenia są wydawane na podstawie dekretu lub ustawy.

3. Uchwały i zarządzenia podlegają kontroli co do ich zgodności z powszechnie obowiązującym prawem.

Art. 10. 1. Akty prawa miejscowego są wydawane przez odpowiednie organy na podstawie upoważnień zawartych w dekretach i ustawach i obowiązują powszechnie na obszarze działalności tych organów.

2. Akty prawa miejscowego są kontrolowane pod kątem legalności i zgodności przez Sąd Najwyższy. Szczegóły określa ustawa lub dekret.

Rozdział II

Akty o szczególnym statusie

Art. 11. 1. Akty prawa religijnego lewosławnego obowiązują powszechnie na zasadach przewidzianych dla ratyfikowanych umów międzynarodowych w zakresie, w jakim dotyczą ustroju Świętego Kościoła Lewosławia i Lewosławnego Kościoła Królestwa.

2. Wewnętrzne prawo Kościoła stanowione na mocy aktów wskazanych w ust. 1 jest stosowane odpowiednio przez władze Królestwa. Stosowanie wewnętrznego prawa Kościoła nie może prowadzić do naruszenia praw obywateli, w tym zasad równego traktowania i niedyskryminacji.

3. Nie stosuje się aktów wewnętrznego prawa Kościoła, jeśli są sprzeczne z normami zawartymi w aktach określonych w art. 2 pkt. 1-6.

4. Lewosławny Kościół Królestwa zapewnia powszechny dostęp do opublikowanych aktów określonych w ust. 1 i 2.

5. Warunkiem obowiązywania aktów określonych w ust. 1 i 2 jest ich publikacja i zapewnienie dostępu zgodnie z ust. 4.

Art. 12. 1. Akty prawa Multikont są szczególnie ważne dla systemu prawa Królestwa, a ich ratyfikacja stanowi ważny element funkcjonowania Królestwa Multikont.

2. Prawo wewnętrzne DWZZM nie obowiązuje powszechnie obywateli Królestwa.

Rozdział III

Kontrola zgodności aktów

Art. 13. 1. O zgodności aktów prawa powszechnie obowiązującego orzeka Wysoki Trybunał.

2. Wysoki Trybunał orzeka o zgodności:

- a) ustaw, uchwał Senatu, ratyfikowanych umów międzynarodowych i dekretów z Konstytucją i dekretami konstytucyjnymi,
- b) ustaw, uchwał Senatu i dekretów z ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi, jeśli kontrola ta nie podlega innym zasadom określonym w osobnych aktach,
- c) przepisów prawa, wydawanych przez centralne organy państwowe, z Konstytucją, dekretami konstytucyjnymi, ustawami, uchwałami Senatu, dekretami i ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi.
- d) ustaw z dekretami.

3. Trybunał orzekając o niezgodności aktu stwierdza jego nieważność w całości lub części.

Art. 14. O zgodności aktów prawa miejscowego oraz aktów prawa wydawanych przez inne niż centralne organy z Konstytucją, dekretami konstytucyjnymi, ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi, ustawami, uchwałami Senatu i dekretami orzeka Sąd Najwyższy.

Art. 15. 1. O sprzeczności przepisów aktów prawa religijnego lewosławnego oraz wewnętrznego prawa Kościoła z porządkiem prawnym Krulestwa orzeka Wysoki Trybunał.

2. Obywatel, którego prawa zostały naruszone w wyniku stosowania przepisów aktów prawa religijnego lewosławnego oraz wewnętrznego prawa Kościoła ma prawo złożyć skargę do Wysokiego Trybunału.